

Kas svarbiausia karo grėsmės atveju? Tautos valia priešintis

„Okupantas laimi ne tada, kai griaua mūsų paminklus ir kabina savo vėliavas, o tada, kai palaužia tautos valią priešintis“, – pastebėjo svečias iš Ukrainos, dalyvavęs Lietuvos šaulių sąjungos surengtoje konferencijoje „Lietuvos šaulių sąjungos vaidmuo valstybės gynybos metu“.

Lietuvos šaulių sąjunga kasmet rengia nacionalinio saugumo konferenciją. Šiemet kartu su kitų šalies institucijų atstovais renginyje aptarta, kaip šauliai turėtų geriau integruotis į valstybės gynimo sistemą karo grėsmės atveju. Pranešėjai iš Ukrainos konferencijoje dalijosi patirtimi, kaip konkrečias problemas jie sprendė prasidėjus didelio masto Rusijos karinei invazijai jų šalyje.

Be Šaulių sąjungos įgyvendinti nepavyktų

„Svarbiausia visuotinumui dalis yra visuomenė ir jos valia. Visuomenės valia yra svarbiausias valstybės gynimo galios variklis, kaip ir pilietinis patriotinis ugdymas ir visaapimantis piliečių integravimas į valstybės gynimą. Lietuvos šaulių sąjunga žengia tvirtus žingsnius siekdama plėstis, prisidėti geriau ruošiant piliečius valstybės gynybai ir rengiantis pilietiniam pasipriešinimui. Noriu pasveikinti kiekvieną Lietuvos šaulių sąjungos narį, vadą ir padėkoti už jūsų indėlį stiprinant valstybės karinius ir civilinius pajėgumus“, – LR Prezidento Gitano Nausėdos sveikinimą Lietuvos šaulių sąjungai perdavė Prezidento patarėjas Tomas Godliauskas.

Konferencijoje dalyvavęs krašto apsaugos viceministras Žilvinas Tomkus pabrėžė, kad valstybės gynyba pirmiausia yra kariuomenės užduotis, todėl ir Krašto apsaugos ministerijos dėmesys yra kariuomenės modernizacijai, infrastruktūros plėtrai, sąjungininkų priėmimui. „Visi suprantame, kad valstybės gynyba neįmanoma be visuomenės įsitraukimo, todėl nuolat akcentuojamas visuotinis gynybos modelis. Savaime suprantama, ir mums labai aišku, kad be Šaulių sąjungos visuotinės gynybos modelio įgyvendinti nepavyktų“, – kalbėjo krašto apsaugos viceministras Ž. Tomkus ir pažadėjo paramą įgyvendinant kokybinius pokyčius Lietuvos šaulių sąjungoje.

„Kokybinis rezultatas Šaulių sąjungoje įmanomas tik per susitelkimą tarp šaulių ir tarp institucijų, – pridūrė viceministras ir priminė, kokia tai organizacija: – Šaulių sąjunga – tai organizacija, kuri puoselėja patriotines nuostatas, pilietiškumą ir telkia visuomenę ir yra pasirengusi, turi žinių ir įgūdžių valstybės gynybai. Taip pat tai skaidri ir atvira visuomenei organizacija. Ir svarbiausia, kad tai organizacija, kurios kiekvienas narys neklausia, koks jo vaidmuo valstybės gynyboje, dėl to, kad jis žino, koks jo vaidmuo valstybės gynyboje“.

Viceministras taip akcentavo, kad itin svarbi yra Lietuvos šaulių sąjungos sąveika su valstybės ginkluotosiomis pajėgomis.

Kiek reikia visuomenės įsitraukimo?

Pagrindinis konferencijos pranešėjas LR Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto (NSGK) pirmininkas Laurynas Kasčiūnas iškėlė klausimą, „kiek mums reikia visuomenės ir Lietuvos šaulių sąjungos įsitraukimo į visuotinės gynybos sistemą?“.

„Lyg ir sutarėme, kad visuotinė gynyba yra mūsų prioritetas, bet dažnai dar diskutuojame, kiek tas gynybos visuotinumas yra deklaracija švenčių proga, o kiek tai yra realiai dirbamas darbas“, – atkreipė dėmesį NSGK pirmininkas.

„Lietuvos šaulių sąjunga karo atveju turi būti integruota į tam tikrų valstybės funkcijų užtikrinimą“, – įsitikinęs L. Kasčiūnas, savo pranešime paanalizavęs ir probleminius tokios šaulių integracijos klausimus.

„Kiek mes realiai norime ir kiek mums reikia visuomenės, o kartu ir Šaulių sąjungos įsitraukimo į valstybės gynybos sistemą? – retoriškai klausė L. Kasčiūnas ir konstatavo: – Ignoruoti fakto, kad reikia visuomenės paramos, negalima“.

Tėvynės gynyba - visų reikalas

Lietuvos šaulių sąjungos vadas plk. lt. Linas Idzelis konferencijos svečiams pristatė organizacijos viziją ir misiją, pajėgumų vystymo kryptis.

„Labai svarbu, kad mes susitartume, koks gi yra Šaulių sąjungos vaidmuo. Kad kai einame per institucijų kabinetus ir šnekamės, gautume lygiai tą patį, nes dabar būna, kad viename kabinete šneka vienaip, nueini į kitą – jau kitaip, nueini po mėnesio – jau kalba taip, kaip reikia sakyti. O mūsų misija – telkti piliečius prisidėti prie gyvybiškai svarbių valstybės funkcijų vykdymo: vieni kovoja, o kiti turi remti užnugarį“, – kalbėjo plk. lt. Linas Idzelis.

Lietuvos šaulių sąjungos vadas konferencijoje išskyrė tris esmines organizacijos ašis: „Praeitį: turime daug dėmesio skirti istorinei atminčiai, puoselėti tradicijas, lankyti partizanų, karių kapus, minėti valstybines šventes ir tai daryti su ugnele širdyse. Dabartis: turime daryti tai, ką susiplanuojame metiniuose veiklos planuose: dalyvauti konferencijose, mokymuose, pratybose, iš kurių grįžus ką nors skauda – vaidinasi, buvo geros pratybos. Ir ateitis: jaunųjų šaulių rengimas, pilietiškumo ir gynybos įgūdžių kursas mokyklose, kaip mes tą organizaciją norime matyti po 10-15 metų, kad būtume į naująsias technologijas orientuota organizacija. Ir visiems šiems dalykams mes skiriame daug dėmesio“.

Plk. lt. Linas Idzelis paragino orientuotis ne į tuščius pasisakymus ir ne į pasiplojimus, o į konkrečius dalykus, skirtingų sričių pajėgumų vystymą. „Todėl kitais metais bus daug konkrečių veiklų, nes Tėvynės gynyba yra visų reikalas“, – priminė Lietuvos šaulių sąjungos vadas.

Konferencijoje vyko diskusijos apie Lietuvos šaulių sąjungos iš istorijos išmoktas pamokas, apie institucijų sąveiką su organizacija. Savo išvalgomis ir bendradarbiavimo perspektyvomis dalijosi LR Prezidentūros, Nacionalinio krizių valdymo centro, kariuomenės, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento, Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Policijos departamento, kitų institucijų vadovai arba atstovai.

„Su visais einame į pratybas, kurie mus kviečia – su kariuomene, valstybės ir savivaldybių institucijomis: su policija, pasieniečiais, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento bei Viešojo saugumo tarnybos pareigūnais, su savivaldybėmis“, – vardijo Šaulių sąjungos vadas.

Netinkamas metas ginčytis

Pranešėjai iš Luhansko, Severodonecko, Charkivo dalijosi identifikuotomis pamokomis ir savo patirtimi, kaip skirtingos institucijos bendradarbiavo ir veikė prasidėjus didelio masto Rusijos karinei invazijai Ukrainoje, kaip institucijos dirba šiandien.

„Žmonės gatvėje į mus žiūri kaip į valstybės atstovus ir kreipiasi pagalbos: ar tai evakuacija, ar apsirūpinimas maistu, ar sužeidimai po sprogimų. Niekas niekada nesako, kad kreipiesi ne tuo adresu, tai ne mūsų funkcija. Mes viską darėme kartu, ir niekas nenuleidinėjo funkcijų kam nors kitam“, – pasakojo policijos pareigūnas iš Ukrainos.

„Įdėmiai klausiau jūsų diskusijų ir ginčų, kas, ką ir kaip turėtų daryti. Visi jūsų ginčai pasibaigs, kai atskris pirma raketa“, – remdamasis patirtimi konstatavo pranešėjas iš kovojančios už savo laisvę Ukrainos.

Valdo Kilpio ir Arno Čemerkos nuotr.

